

КЛОНФЕРИ" ПОТВРДИЛИ ДОБРУ ФОРМУ, ЈУНАК ШУБАРА СКРОМАН

Кош као и сваки други

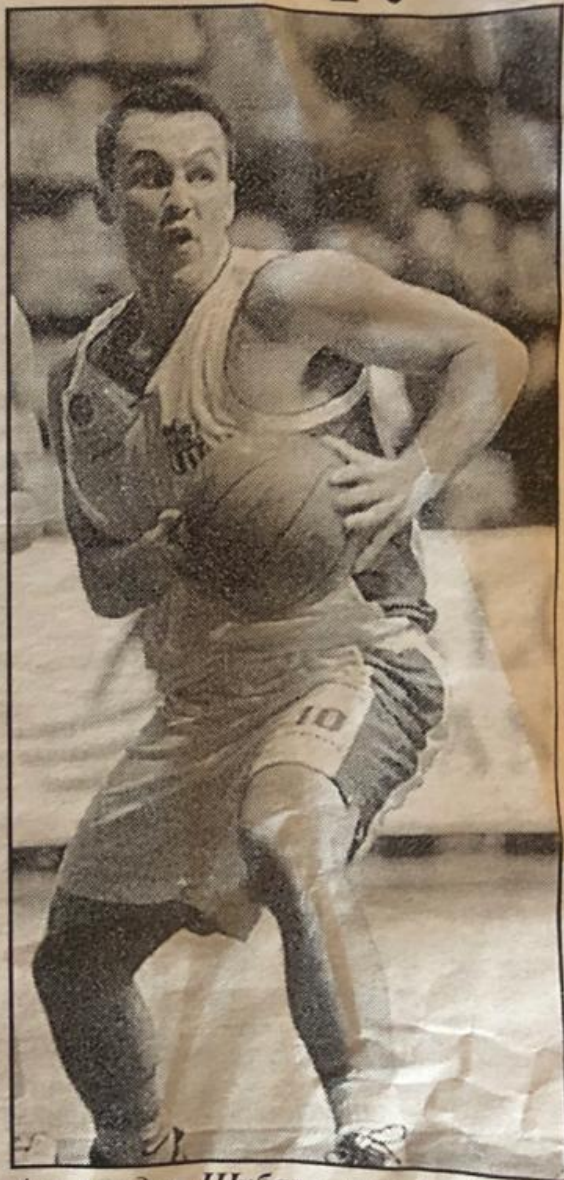
ОКК Београд је срећно, поенима Александра Шубаре, на мање од две секунде пре краја дошао до велике победе. "Клонфери" се нису предавали ни када су их скоро сви прежалили, већ су стрпљивом игром, наравно, уз помоћ несигурних домаћина, у финалу показали колико могу. Срећа прати храбре, а тим тренера Луке Павићевића је био и више од тога.

- Тешка утакмица, рововска борба свих 40 минута. Победила је наша велика вера и упорност, а на крају смо имали среће, али је треба испровоцирати и заслужити. Пре три дана смо изгубили у финалу од Војводине, сада смо на исти начин добили, вратило нам се. Сада имамо шансе за Суперлигу, морамо да се фокусирамо на следећи меч са Машинцем у Београду, који нам је најбитнији, а тим тријумфом бисмо били уз Здравље најозбиљнији кандидати за пласман међу прве четири екипе. Spreмамо се од меча до меча, сваки следећи нам је најважнији. Волео бих да добијемо све до краја - каже Шубара, који је постигао последњих шест поена за ОКК Београд.

О одлучујућем кошу плејмејкер "клонфера" каже:

- Кош као и сваки други. Једноставно сви су отишли на десну страну рекета, ја сам оценио да ће лопта отићи на супротну и из окрета погодио. Стицајем околности у последњој минути сам постигао шест поена, али те поене смо заслужили раније - скромно закључује Шубара.

Д. К.

Александар Шубара човек одлуке
Фојто И. Михајловић

Рођен у Zenici у јануару 1979. године где је провео већи део детињства, све до почетка рата у БиХ, односно до 1991. Тај предратни период у његовом родном граду је био безбрижан и носи јако лепе успомени и осећај јединства... које је, на жалост, рат променио.

По доласку у Београд, почео да тренира кошарку, пошто је већина његових другара из школе тренирала. Јако се често у насељу играо фудбал, кошарку је заволео јако брзо јер је сматрао да је доста динамичнија од фудбала.

Već kada je počeo ozbiljnije da igra, iako nije imao sve predispozicije za dobrog košarkaša, misli na visinu, imao je neverovatnu upornost i takozvani "bosanski inat" pa je jedan period trenirao i četiri puta dnevno.

Počeo da trenira sa 13 godina u Školi košarke Zvezdara gde je trener bio Vinko Bakić. Generacija Zvezdare, 1979. godišta, je bila jako dobra i na svim takmičenjima pionirskog i kadetskog uzrasta dolazila je do finala.

KK Beobanka juniori 1995-1996

Stoje: Vinko Bakić (trener), Marko Mihjalović, Marko Poučki, Nikola Vračar, Miloš Milinković, Miloš Vračar, Aleksandar Ristić

Čuče: Nikola Tošković, Goran Belčovski, Aleksandar Šubara, Goran Milićević, Bojan Krstić, Srđan Đorđević

Cela generacija je posle prešla u juniore Beobanke gde su Pera Božić, Stevan Nađfeji i Saša bili predvodnici ekipe, koja je dva puta bila vicešampion Jugoslavije. Kada su završili juniorski staž, Božić i Saša, na žalost, nisu bili za prvi tim pa su otisli u KK Mirijevo koji je tada igrao prvu Srpsku ligu. Zahvaljujući Božiću i Šubari KK Mirijevo je za dve sezone ušao u prvu ligu.

Na nagovor trenera iz KK Mirijevo, Ljube Milintijeva, 1998. godine sa drugarima prijavljuje ekipu za streetball. Postaju prvaci Jugoslavije i zahvaljujući tom uspehu odlaze na prvenstvo sveta u Parizu gde postaju prvaci sveta, a Saša je proglašen za mvp prvenstva.

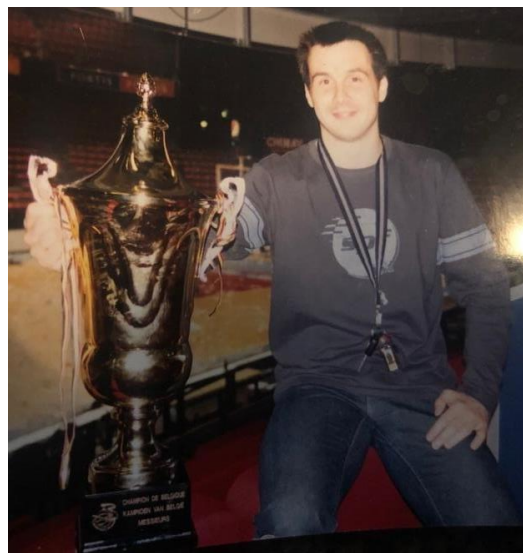
Pariza 1998 prvaci sveta u street basketu; Njegoš Višnjici, Raško Sivčević, Aleksandar Djordjević, Aleksandar Šubara, trener Ljubomir Milentijev, Djordje Suban, Kobe Bryant i Tracy McGrady

U sezoni 1999/2000 ulazi u prvi tim Beobanke gde mu je trener bio Darko Russo koji mu pruža šansu kao prvom play-u ekipe, a koja je u tom momentu u samom vrhu naše košarke, ligu su završili na 4. mestu. Ta sezona je bila dobra i za Sašu - imao je prosek od 31 minut igre po utakmici.

Na poziv Duleta Vujoševića, prelazi u Radnički sa Crvenog Krsta gde ostaje 2000/2001 i 2001/2002.

Nakon toga, put ga vodi u Spartak iz Subotice gde počinje sezonu 2002/2003, ali na pola sezone prelazi u Belgiski Šarloa sa kojim je osvojio titulu prvaka Belgije i kup Belgije.

Prvaci Belgije 2003 godina, Šarloa

Jovo Glavinić, Boro Vučević Vladimir Kuzmanović, Sava Vučević i Aleksandar Šubara

Nakon Belgije Aleksandar dolazi u OKK Beograd gde je od 2003 do 2005 odigrao 46 ligaskih utakmica i postigao ukupno 717 poena (u proseku 15,6 poena po utakmici). U sezoni 2003/2004 bio je treći strelac tima, a kako se OKK Beograd nije plasirao u Super Ligu, Saša je potpisao ponovo za Belgijski Šarloa i osvojio jos jednu titulu prvaka u Belgiji na kraju te sezone.

OKK Beograd 2003 - 2004

Стоје: Лука Павићевић, Горан Миљковић, Синиша Аврамовски, Милан Олујић, Ђорђе Јовановић, Владан Вукосављевић, Немања Тишма, Предраг Косановић, Иван Красић, лекар Горан Бабовић, кондициони тренер Дмитар Марчета, седе: помоћни тренер Небојша Кнежевић, Вујадин Суботић, Владимир Мицов, Саша Оцокољић, Александар Шубара, Никола Лепојевић, Стефан Миљевић и физиотерапеут Бојан Јакимовски

Никола Јанковић, потпарол клуба и новинар

Физиотерапеут Бојан Јакимовски, помоћни тренер Небојша Кнежевић, саветник Горан Миљковић, тренер Лука Павићевић, кондициони тренер Дмитар Марчета и лекар Глигорије Бабовић

U sezoni 2004/2005 Aleksandar je bio najbolji strelac OKK Beograda sa prosekom od 17,9 poena po utakmici.

S leva ne desno: Aleksandar Šubara, Predrag Kosanović, Moma Jokić, Dejan Mijatović, Dejan Dimitrijević, Đorđe Jovanović, Ivan Krasić, Bojan Obradović, Žarko Backović, Bojan Gnjato, Nemanja Tišma, Goran Zarić, Nebojša Knežević, Bojan Jakimovski.

Nakon OKK Beograda, prelazi u Himik iz Ukrajine gde postaje kapiten posle prve sezone. U Ukrajini igra finale čelendži kupa gde gubi od Urala Perm. Posle dve godine u Ukrajini prelazi u grčki Panionios na poziv Luke Pavičevića. Posle Grčke, pred kraj sezone 2006/07 dolazi u Igokeu iz Laktaša i tu provodi jednu i po sezonu. Period proveden u Igokei mu je bio jedan od najboljih u igračkoj karijeri. Posle rastanka sa Igokeom prestaje sa igranjem košarke i posvećuje se privatnom biznisu.

Osniva kompaniju koja se bavi rečnim transportom rasutih tereta i time se bavi od 2009. godine.

Ima dvoje dece, Filipa (2013) i Helenu (2017). Stariji sin trenira košarku u KK Elit koji su osnovali njegovi prijatelji i bivši saigrači Vladimir Tica, Ognjen Aškračić i Zoki Osmokrović.

Iskreno se nada da će, ako ne košarku, sin trenirati bilo koji drugi sport jer, vodeći se vlastitim iskustvom, zna da sport oplemenjuje, stvara prave životne vrednosti i uči nas da upornošću i timskom igrom možemo da postignemo neverovatne rezultate.

Definitivno najveći uticaj kad je bio mlad igrač da zavoli košarku imao je njegov prvi trener i veliki prijatelj Vinko Bakić koji ga je trenirao od 13 godine pa do seniorskog perioda. Trener uz kojega je najviše napredovao i koji mu je dao prvu šansu je bio Darko Ruso. Po sopstvenim recima “košarka mu je ušla u krv kada je bio petnaestogodišnjak i još je u njemu”.

